

BILINCHEN OBIAN.¹

«Laster esango da zuekgatik
Esaten oi dana orañ gugatik
¡Ill ziran!!»
Iturriaga.

¡Nundikan nora tapa nezake
Lira bat guztiz alaiya!
¡Nundikan nora kantatutzeko
Zure oroimengarriya!
¡Nundikan nora gaur nik topatu
Musa bat guztiz eztiya,
Gozatutzeko zure samiñak
Ta zure doai aundiya!
¡Nundikan nora, penaz banago!
¡A Bilinch maitagarriya!

Ez du lurrean iñoiz topatu
Gizonak paketasunik,
Baizik Zerura begiratuaz
Jartzen danian besterik:
¡Zér da soro bat ¡ai! ez badegu
Ikusten lorez jantzirik!
¡Zér da gizona arki-ezkero
Munduan bakar-bakarrik!
¡Eta zér dira gauza guztiyak
Jaungoikorikan gaberik!!

Au ekartzen dit nere gogora
Izan zenduben bizitzak,
Igarotua seaskatikan
Menderaturikan gaitzak;
¡A Bilinch! Bañan nola etorri
Artzen zenituben gauzak!
Etzuben aintzat artzen beñere
Pare gabeko biotzak,
Nunbait leguntzen zitubelako
Zure barrengo otoitzak.

Dijoanian arrano aundia
Egatzen zabal aidian,
¡O zér aguro ibildutzendan
Aundi izanagatikan!
Dituztenean gizon argiyak
Eriotzaren orduan,
Laja oroitz penagarriak
Jayo ziraden tokian,
¡Alašen ere aben izenak
Egatzen dute munduan.

(1) Composicion premiada con *un objeto de arte* en los Juegos florales celebrados en esta Ciudad en 1888. (Véase pág. 567 del tomo XIX.)

Eta zuria, Bilinch maitea,
 Euskaldunaren artian,
 Gizaldietan azalduko da
 Donostiakin batian.
 Ama euskarak zaitu maitatzen
 Beti bere magalian;
Eta izarrak gau ilunean
 Diz-dizatzeiran antzian,
 Dizdizatzendu zure izenak
 Bizitu ziñan lurrian.

Gaur nago emen zure parean,
 Zu illa ta ni bizirik,
 Aldare baten aurrian nola
 Egoten geran geldirik;
 ¿Zér dakigu guk, lurren gañean
 Gaudenok iruditurik
 Au eta ura orla dirala,
 Ez badakigu oraindik
 Illak zér diran, iñoiz beñere
 Bizirik daudenengandik?

¡A Bilinch! nola atzekabeak
 Ez izan emen gerala!
 Nola ez izan samiñak eta
 Beste gauz asko onela!
 Zuk izan arren ¡ai! iñuriyak
 Malkoak emen zeundela,
 ¡Nórk zuk añian ayek legortu!
 ¡Nórk farrez farrez bezela!
 ¡Bazirudien gaitzak zure gaiñ
 Jaunak jarri zitubela!

.....
 ¡O zér bakarrik! ¡O zér isillik!
 Ez gaitu iñork galazten,
 Ez ta choriyak or datozenak
 Urrutitikan kantatzen;
 Gora beiratu, bera beiratu,
 Etzaitut iñon arkitzen,
 Etzaitut bada nik nai ainbeste
 Nere gogoan sentitzen,
 Bañan nórk daki Zeru ortarik
 Baldin banazu ikusten!

FRANZISKO LOPEZ ETA ALEN.

